

[Arne Larsen.]

god for dette projekt, kunne man opnå lån og dermed også en statsgaranti for lånene.

Vi kritiserede dengang, at man faktisk overlod til de offentlige pengeinstitutter at føre egnsudvklingspolitik her i dette land. Da man samtidig erfarede, at visse banker og bankbestyrelser og bankdirektører ikke var særlig positivt indstillet over for egnsudvikling lige netop i det område af landet, hvor deres bank havde hovedindflydelse, ja, så kan man nok forstå, at der i og for sig ikke er sket så voldsomt meget med hensyn til egnsudviklingen her i dette land.

Alligevel er der jo, som det påvises, skabt en hel del nye arbejdspladser med beskæftigelse til rundt regnet en halv snes tusinde mennesker, og så kan man jo gøre op, om det har betydet noget virkeligt. Selvfølgelig, for dem, der er blevet beskæftiget i varigt arbejde, har det betydet ikke så helt lidt, og det er vel også givet, at den udvikling, som her har fået støtte fra samfundets side på den ene og den anden måde, også har ført noget mere med sig, det kan man næppe bortforklare.

Vi hilser med glæde den ændring, der ligger i, at garantiordningen bliver til en statslåneordning. Jeg forstår ikke de borgerlige ordførere, som snakker meget smukt og pænt om egnsudvikling, at de alligevel ikke tager konsekvensen af det og siger: ja men hvis vi vil have udvikling i bestemte områder af landet, så må der også ofres nogle penge, og så må nogle sparkes i gang på en eller anden facon, og der er altså ikke andre til det end lige netop samfundet og staten.

Bistandsydelse udvides også på en anden led, og det tror jeg også er rigtigt, nemlig ved at der kan ydes lån til flytning af virksomheder. Det er sikkert betragtelige omkostninger, en virksomhed vil komme til at stå over for, i det øjeblik den tager beslutning om at flytte fra et andet område af landet ud til et egnsudvklingsområde, det er klart, at det er ikke småpenge, det koster. Flyttehjælpen til medarbejderne er vel også ganske naturlig. Det er rigtigt, som hr.

Erik Hansen var inde på det, at vi i arbejdsløshedslovgivningen har visse mobilitetsfremmende ydelser, men her er der jo ikke tale om folk, som er arbejdsløse, her er der tale om folk, der er tilknyttet en bestemt virksomhed, og denne virksomhed forlægger altså sit domicil fra en by til en anden. Flyttehjælp i den forbindelse kan næppe falde ind under de mobilitetsfremmende ydelser i henhold til arbejdsløshedsloven. Derfor er det sikkert rigtig, at det kommer med i denne lovgivning, så man kan få en støtte hertil.

Der er også foreslået som en ny bestemmelse lån til anskaffelse af boliger. Den finder jeg i og for sig ganske udmærket, men jeg finder, at det er alt for kortfristede lån, man her stiller til rådighed. Jeg tror, man skal op på 20 år eller måske mere, hvis man skal have nogen nyttevirkning af dette.

Der stilles endvidere 5 mill. kr. til rådighed til lån til gennemførelse af foranstaltninger af væsentlig betydning for et områdes erhvervsmæssige udvikling for at få en konkret erhvervsmæssig aktivitet gennemført. Det er sikkert noget, der er meget påkrævet visse steder, men jeg vil bare spørge: hvem skal egentlig stå for dette, hvilket organ eller hvilken myndighed skal stå for, at der skal iværksættes et eller andet undersøgelsesarbejde i et eller andet område for at få noget aktivitet i gang? Er det de lokale egnsudviklingsråd, eller er det ministeren eller egnsudviklingsdirektoratet, som skal stå for dette?

Ja, så har jeg vist sagt en hel del positivt om det nye, der ligger i lovforslaget. De øvrige bistandsformer er jo de sædvanlige og kendte fra den tidligere lovgivning, så dem skal jeg ikke komme yderligere ind på.

I øvrigt så vil jeg godt gøre et par bemærkninger om egnsudviklingsproblematikken om sådan. Vi møder jo stadig væk det synspunkt, at vi skal helst sprede det så meget som overhovedet muligt, og vi skal fastholde det bosætningsmønster, som vi har i øjeblikket, og som væsentligt er baseret på et landbrugssamfund. Man må dog forstå, at